

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 7 sierpnia 2015 r.

Poz. 4226

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.284.2015 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 5 sierpnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 poz. 594 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej w Kuźni Raciborskiej Nr VIII/80/2015 z dnia 29 czerwca 2015r. w sprawie ustalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Kuźnia Raciborska w całości, jako niezgodnej z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2013r., poz. 1399 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą podjętą na sesji w dniu 29 czerwca 2015r. Rada Miejska w Kuźni Raciborskiej ustaliła regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Kuźnia Raciborska, w brzmieniu określonym w załączniku, stanowiącym integralną część niniejszej uchwały. Uchwała została doręczona Wojewodzie Śląskiemu w dniu 10 lipca 2015r.

Podstawę prawną do podjęcia przedmiotowej uchwały stanowi art. 4 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w myśl którego rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Ustęp 2 ww. artykułu określa natomiast enumeratywnie elementy, jakie powinien zawierać uchwalany przez radę gminy regulamin. Zgodnie z treścią tego przepisu regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

- 1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:
  - a) prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania lub przyjmowania przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych lub zapewnienie przyjmowania w inny sposób co najmniej takich odpadów komunalnych jak: przeterminowane leki i chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, odpady zielone oraz odpady budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne, a także odpadów komunalnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4a,
  - b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
  - c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
- 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

- a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
- b) liczby osób korzystających z tych pojemników;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 4) (uchylony);
- 5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Wskazać należy, iż przyznane radzie gminy kompetencje do uchwalenia przedmiotowego regulaminu, ograniczone zostały do ustalenia w tymże regulaminie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy w zakresie ściśle określonym. Katalog spraw, w zakresie których ustawodawca upoważniła radę gminy do określenia szczegółowych zasad postępowania jest bowiem zamknięty i rada gminy może dokonywać regulacji prawnych tylko w takim zakresie, w jakim została do tego upoważniona. Podkreślić należy, iż elementy wskazane w powyższym przepisie mają charakter wyczerpujący, nie jest zatem dopuszczalna wykładnia rozszerzająca zastosowania tego przepisu w odniesieniu do innych kwestii, które nie zostały w nim wymienione (por. wyrok NSA z dnia 8 listopada 2012r., sygn. akt II OSK 2012/12; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 30 listopada 2006r., sygn. akt II SA/Wr 527/06; wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 23 października 2007r., sygn. akt II SA/Rz 59/07, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Wydawany na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy regulamin stanowi prawo miejscowe i winien kompleksowo regulować zawartą w nim materię. W doktrynie i judykaturze przyjmuje się, iż rada gminy winna ująć w regulaminie uchwalanym na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy wszystkie kwestie wskazane w tym przepisie, a brak któregoś z wyszczególnionych w nim elementów skutkuje istotnym naruszeniem prawa (por. wyrok Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach z dnia 8 listopada 2007r. sygn. akt II SA/Gl 531/07, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 14 grudnia 2006r. sygn. akt II SA/Bd 845/2006, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl> oraz Kazimierz Bandarzewski, Paweł Chmielnicki, Bogusław Dziadkiewicz "Komentarz do ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach" LexisNexis Warszawa 2007, str. 155 - 156).

Tymczasem, zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała nie wypełnia dyspozycji przepisu art. 4 ustawy, gdyż nie zawiera minimum postanowień, które zgodnie z zapisem ustawowym powinno się uwzględnić przy ustalaniu szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Analiza § 3 ust. 3 regulaminu prowadzi do wniosku, że Rada Miejska w Kuźni Raciborskiej nie ustanowiła selektywnego zbierania odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, w tym odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji.

Zgodnie z przepisem art. 3 ust. 3 pkt 24 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 21 ze zm.) przez selektywne zbieranie należy rozumieć zbieranie, w ramach którego dany strumień odpadów, w celu ułatwienia specyficznego przetwarzania, obejmuje jedynie odpady charakteryzujące się takimi samymi właściwościami i takimi samymi cechami. Stosownie do powyższych wytycznych w zakresie charakteryzowania się odpadów określonymi właściwościami i cechami, ustawodawca przepisem art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy wyodrębnił określone rodzaje odpadów, stwierdzając, że *selektywne zbieranie odpadów komunalnych obejmuje co najmniej następujące frakcje odpadów: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło i opakowania wielomateriałowe oraz odpady komunalne ulegające biodegradacji, w tym odpady opakowaniowe ulegające biodegradacji*. Przy czym posłużenie się przez niego sformułowaniem „co najmniej” oznacza, że w ramach segregacji odpadów można wyselekcjonować inne jeszcze rodzaje odpadów, niemniej jednak te wymienione przez ustawodawcę stanowią niezbędne minimum, bez zachowania którego nie można mówić o prawidłowej selektywnej zbiórce odpadów komunalnych.

Zapewnieniem realizacji ustawowych założeń co do selektywnego zbierania odpadów komunalnych na terenie gminy są przyjmowane przez jednostki samorządu terytorialnego regulaminy utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Regulaminy te, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy mają określać wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujące prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych (...). Wymagania regulaminowe zatem będą musiały uwzględniać wszystkie frakcje odpadów wymienione w art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy – albowiem do nich wszystkich (zgodnie z tym przepisem) sprowadza się selektywna zbiórka odpadów. Przy czym dalej ustawa w przepisie art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a stwierdza : „**w tym powstających w gospodarstwach domowych przeterminowanych leków i chemikaliów, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów zielonych oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne, a także odpadów komunalnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4a.**

Oznacza to, że regulamin czystości i porządku w gminie oprócz powyższych podstawowych frakcji odpadów wymienionych w art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy, musi również ujmować frakcje dodatkowe. Tym samym każdy uchwalany regulamin czystości i porządku (jako akt prawa miejscowego) w zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych powinien określać wymagania przynajmniej co do wszystkich ustawowych frakcji odpadów, którymi są frakcje wynikające z przepisu art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy oraz frakcje wynikające z przepisu art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy. Pominięcie w tych postanowieniach którejkolwiek z frakcji, bądź uwzględnienie w nich niekompletnej frakcji odpadów, będzie zawsze skutkowało koniecznością stwierdzenia nieważności całej uchwały, z uwagi na niepełną, a przez to nieprawidłową realizację delegacji ustawowej wynikającej z art. 4 ust. 2 ustawy – w zakresie wymagań obejmujących prowadzenie selektywnego zbierania odpadów komunalnych (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 maja 2014r. sygn. akt II SA/Gl 1777/13, publikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Tym samym należy stwierdzić, iż Rada Miejska w Kuźni Raciborskiej nie ustanawiając w przedmiotowym regulaminie selektywnego zbierania odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, w tym odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji, nie wypełniła prawidłowo delegacji ustawowej określonej przepisem art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy.

Należy również zaznaczyć, iż zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy jedną z frakcji odpadów komunalnych gromadzonych w sposób selektywny są zużyte opony. Tymczasem, w § 3 ust. 3 pkt 12 przedmiotowego regulaminu Rada Miejska wprowadziła, w procesie selektywnego zbierania, wydzieliła frakcję odpadów obejmującą zużyte opony, jednakże wprowadziła – nieprzewidziane ustawą ograniczenie. Mianowicie w przepisie tym Rada ograniczyła selektywne zbieranie wyłącznie do zużytych opon pochodzących jedynie z niektórych pojazdów, tj. z samochodów osobowych i pojazdów jednośladowych. Działanie takie nie znajduje uzasadnienia w treści art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy.

W art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy rada gminy zobowiązana została do określenia w regulaminie **częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych** i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego. Natomiast w uchwale podejmowanej na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy rada gminy winna określić szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności **częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości** i sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż pomimo tego, iż rozdział 4 przedmiotowego regulaminu Rada Miejska w Kuźni Raciborskiej nosi tytuł „częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego” Rada uregulowała w nim w rzeczywistości kwestie związane z częstotliwością odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. W przepisach § 13 - § 15 regulaminu Rada posługuje się zwrotem odbieranie zamiast pozbywanie się.

Należy zwrócić uwagę, iż stosownie do treści art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie powinien określać szczegółowe zasady dotyczące częstotliwości i sposobu **pozbywania się** odpadów komunalnych, z kolei uchwała podejmowana na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy ma określać częstotliwość **odbierania** odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości. Przedmiotem regulacji obu uchwał są zatem dwie zupełnie odrębne kwestie; jedna z nich będzie normowana z punktu widzenia obowiązków ciążących na właścicielu nieruchomości, druga z kolei z punktu widzenia obowiązków Gminy. Założywszy racjonalność ustawodawcy, który nie może upoważniać dwukrotnie do regulowania tej samej materii, stwierdzić należy, że zakresy obu upoważnień są rozłączne, tj. nie mogą się pokrywać. Tekst prawny

należy tłumaczyć w taki sposób, aby żaden z jego elementów nie okazał się zbędny i miał rozsądną treść. Uznanie, że obie delegacje mają element wspólny podważałoby sens tych regulacji i obalało leżący u podstaw reguł wykładni racjonalizm ustawodawcy. Prowadzi to do uznania, że w powyższym zakresie powinny istnieć dwie odrębne regulacje, przy czym jedna z nich powinna mieć miejsce w Regulaminie utrzymania czystości i porządku podejmowanym na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy, a druga w uchwale podejmowanej na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy. Obie te regulacje zaś powinny być normowane w sposób kompleksowy i przede wszystkim nie powinny być mieszane i używane zamiennie. Określenie zatem częstotliwości odbierania odpadów komunalnych w Regulaminie jest nie tylko przekroczeniem delegacji ustawowej, ale uregulowaniem materii właściwej dla innego aktu prawnego. Z uwagi na to konieczne staje się unieważnienie postanowień zawartych w § 13-15 regulaminu. W przepisach tych Rada uregulowała w istocie zasady odbierania odpadów komunalnych, a więc materię właściwą dla uchwały podejmowanej na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy. Brak natomiast tych przepisów będzie powodował niekompletność unormowań w zakresie częstotliwości „pozbywania się” odpadów komunalnych z terenów nieruchomości, a tym samym pozbawiał uchwałę elementu obligatoryjnego w tym przedmiocie (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 maja 2014r. sygn. akt II SA/GI 1777/13, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Podobnie rzecz ma się również z określonym w § 15 ust. 1 regulaminu limitem odbierania od właścicieli nieruchomości odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Kwestia ta powinna być uregulowana w uchwale podjętej na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy. Zgodnie bowiem z przepisem art. 6r ust. 3a ustawy, „w uchwale, o której mowa w ust. 3, dopuszcza się ograniczenie ilości odpadów zielonych, zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi”.

Wskazane powyżej, pominięte przez uchwałę zagadnienia, stanowią obligatoryjny element każdego regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminach. Nieuregulowanie ich, bądź uregulowanie w sposób nieprawidłowy bądź niepełny, z powodu niezrealizowania delegacji ustawowej, powoduje jego istotną wadliwość.

Poza wskazanymi powyżej naruszeniami prawa kwalifikującymi badaną uchwałę do stwierdzenia jej nieważności w całości, Rada Miejska w Kuźni Raciborskiej dopuściła się również innych naruszeń prawa.

Rada Miejska przekroczyła granice delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 ustawy wprowadzając następujące regulacje:

- **§ 4 ust. 2 regulaminu**, przepisem tym rada nałożyła na właścicieli nieruchomości obowiązek podjęcia działań usuwających lub co najmniej ograniczających śliskość na części nieruchomości służącej do użytku publicznego. Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 12 maja 2011 r., sygn. akt II SA/Ol 156/11 „w art. 5 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g. ustawodawca uregulował kwestię utrzymywania w czystości chodników położonych wzdłuż nieruchomości, obligując właścicieli tychże nieruchomości do uprzątnięcia z nich błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń. Brak jest w związku z tym możliwości (w ramach delegacji określonej w art. 4 ust. 2 pkt 1 "b" u.c.p.g.) nałożenia na nich obowiązku podejmowania dodatkowych działań usuwających (uprzątających) lub ograniczających śliskość chodnika (np. przez posypywanie go materiałem zwiększającym szorstkość podłoża)”.
- **§ 4 ust. 4 regulaminu** – w zakresie nakładającym na właściciela nieruchomości obowiązek wykaszania, zbierania liści, gałęzi na terenie nieruchomości. Rada nie może w przedmiotowym regulaminie nakładać na właścicieli nieruchomości żadnych obowiązków związanych z utrzymaniem nieruchomości w czystości i porządku, bowiem zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy rada jest uprawniona jedynie do wprowadzania wymagań dotyczących uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego.
- **§ 6 ust. 1 zdanie drugie regulaminu** – wprowadzający zakaz wykonywania napraw blacharskich i lakierniczych poza warsztatami naprawczymi. Przepis art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy nie upoważnia do stanowienia jakichkolwiek zakazów, ale jedynie do wskazania warunków wykonywania tych czynności poza myjniemi i warsztatami naprawczymi (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 4 grudnia 2014r. sygn. akt II SA/Go 784/14, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Z tego też względu za niedopuszczalne należy uznać również postanowienie zawarte w **§ 6 ust. 2 regulaminu** zgodnie z którym na terenach służących do użytku publicznego zakazuje się wykonywania napraw oraz mycia pojazdów mechanicznych.

- **§ 9 ust. 4 oraz § 11 ust. 5 regulaminu** – zabraniający odpowiednio wrzucania do pojemników na selektywnie zbierane odpady innych odpadów, które nie spełniają wymagań przeznaczenia danych pojemników lub worków do zbiórki określonego rodzaju odpadów oraz wprowadzający zakaz umieszczania w pojemnikach na zmieszane odpady komunalne gorącego, popiołu i żużlu, szlamu, odpadów występujących w postaci ciekłej, odpadów o właściwościach wybuchowych, żrących, utleniających i łatwopalnych. Kwestie te zostały uregulowane przez ustawodawcę w przepisach ustawy o odpadach. Ustawa ta określa zasady postępowania z odpadami w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a w szczególności zasady zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko, a także odzysku lub unieszkodliwiania odpadów. O tym, że powyższe regulacje nie powinny być zamieszczone w regulaminie wypowiedział się m.in. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wlkp. w wyroku z dnia 6 lutego 2013r., sygn. akt II SA/Go 1076/12, oraz NSA w Warszawie w wyroku z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 2012/12, por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 22 lutego 2011 roku, sygn. akt II SA/Bd 1484/10, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

- **§ 11 ust. 1 regulaminu** - w zakresie nakładającym obowiązek usytuowania pojemników do gromadzenia odpadów komunalnych na wyrównanej i utwardzonej powierzchni, zabezpieczonej przed zbieraniem się na niej wody i błota. Z treści przepisu art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy jednoznacznie wynika, iż rada gminy posiada kompetencję jedynie do określenia warunków rozmieszczenia pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym – nie zaś do formułowania wymogów w tym zakresie w odniesieniu do miejsc, w których pojemniki takie są rozmieszczone. Wprowadzenie zatem do treści przedmiotowej uchwały powyższego postanowienia, oznacza rozszerzenie w sposób nieuprawniony obowiązków właścicieli nieruchomości, określonych w art. 5 ust. 1 ustawy (por. WSA w Gdańsku z dnia 24 listopada 2011r. sygn. sygn. II SA/Gd 618/11, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

- **§ 18 regulaminu** – nakładający obowiązki na organizatorów imprez masowych. Brak jest umocowania ustawowego do nałożenia na organizatorów imprez masowych obowiązku wyposażenia miejsca, w którym się odbywają imprezy w odpowiednią ilość pojemników na odpady stałe oraz usuwania odpadów i uprzątnięcia terenu bezpośrednio po zakończeniu imprezy. Organizatora imprezy masowej nie można uznać za właściciela nieruchomości w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy, a tylko on może być adresatem obowiązków dotyczących utrzymania czystości i porządku na obszarze gminy. Organizatorzy imprez masowych nie należą też do podmiotów wymienionych w art. 5 ust. 2-4 ustawy, na które ustawa nakład wprost określone obowiązki z zakresu utrzymania czystości i porządku. Ponadto regulacje dotyczące organizowania imprez masowych określa ustawa z dnia 20 marca 2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 611), a zatem nie zachodzi konieczność ich ustalania w drodze aktu prawa miejscowego i nie ma ku temu podstaw prawnych w ustawie w postaci odpowiedniego upoważnienia (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 16 grudnia 2010r. sygn.. akt II SA/Bd 1336/10, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

- **§ 22 ust. 3 regulaminu** - zakazujące wyprowadzania zwierząt domowych do budynków użyteczności publicznej z wyłączeniem budynków przeznaczonych dla zwierząt takich jak schroniska, lecznice, miejsca organizacji wystaw, itp. Przepis ten narusza upoważnienie ustawowe zawarte w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy. Z przepisu art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy wynika jednoznacznie, że przyznaje on radzie gminy kompetencję do szczegółowego określenia wymagań wobec osób utrzymujących zwierzęta domowe w taki sposób, aby pobyt tych zwierząt na terenach przeznaczonym do wspólnego użytku nie był uciążliwy i nie stanowił zagrożenia dla przebywających tam osób oraz nie spowodował zanieczyszczenia tych miejsc. Nie mieści się natomiast w kompetencjach rady sformułowanie całkowitego zakazu wprowadzania wszelkich zwierząt domowych na określone tereny i do określonych miejsc. Stanowisko organu nadzoru w tym zakresie potwierdza również judykatura m.in. w wyroku WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 6 marca 2013 r. (sygn. akt II SA/Go1045/12), w wyroku WSA w Olsztynie z dnia 28 lutego 2013 r. (sygn. akt II SA/Ol 46/13), w wyroku NSA z dnia 14 grudnia 2011 r. (sygn. akt II OSK 2058/11).

- **§ 22 ust. 5 regulaminu**, wprowadzający obowiązek na właściciela nieruchomości, na których utrzymywane są psy umieszczania na bramce lub furtce prowadzącej do tej nieruchomości tabliczki informującej o posiadaniu psa. Brak jest podstaw prawnych do określania w regulaminie obowiązków informacyjnych właścicieli nieruchomości.

- § 23 pkt 1 regulaminu – nakładający na właściciela lub opiekuna zwierzęcia gospodarskiego, które zanieczyściło ulicę, chodnik lub miejsce publiczne obowiązek natychmiastowego uprzątnięcia tego zanieczyszczenia.

- § 25 ust. 2 regulaminu – nakładający na właścicieli nieruchomości obowiązek przeprowadzania, na ich koszt, deratyzacji – postanowienie to nie ma oparcia w treści przepisu art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy. Zgodnie z tym przepisem, odnośnie deratyzacji ustawodawca upoważnił radę gminy jedynie do wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania. Rada Miejska realizując postanowienia tego przepisu nie mogła zatem wskazać w uchwale podmiotów (tu właścicieli nieruchomości) zobowiązanych do przeprowadzenia deratyzacji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 7 kwietnia 2011r. sygn. akt II SA/Ol 145/11, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Niezależnie od powyższego wskazać należy, że nieprawidłowo Rada określiła również obszary, na jakich przeprowadzana powinna być deratyzacja. Ogólnikowe i przykładowe wyliczenie miejsc nie stanowi prawidłowej realizacji ustawowej delegacji.

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż Uchwała Nr VIII/80/2015 Rady Miejskiej w Kuźni Raciborskiej z dnia 29 czerwca 2015r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Kuźnia Raciborska została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnianym koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia. Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Kuźni Raciborskiej
- 2) a/a.